

987. Беяла й Янка, Йенки мо

На моабет

ТД-179,2,15

Беяла й Янка, Йенки мо,
 на Кочбунарско кладенче,
 тъняно платно ленено,
 ленено, лен копринено,
 5 на мрамор камък бухала
 със чемширова бухалка.
 Димчо по края минава
 и си на Янка думаше:
 – Йенки мо, инолийке мо,
 – – –
 10 като белиш тукана
 това платно ленено,
 ленено, лен копринено,

има ли риза на мене,
 на мене и на мама?
 15 Янка на Димчо думаше:
 – Бре мълчи, Димчо, не думай,
 че ние сме двама роднина,
 роднина, Димчо, голяма:
 баща ти и тати – два брата,
 20 мама и майка ти – итърви,
 а ний със тебе – две първи!
 Димчо на Янка думаше:
 – Йенки мо, любе, Йенки мо,
 хубава мома род няма,
 25 дълбока вода бой няма!

Бел. ред. Инолийке – вер. от с. Енолии / Инолии – неустановено селище.

Колебание: Янка – Йенка – Енка.

с. Скалица, общ. Тунджа, 25 февруари 1980 г.

Минка Господинова Вълева, род. 1928 г.

28 -94 567 -1428 -285 567 -94